

ger, at man ødelægger alle sociale aktiviteter, ødelægger byfornyelsen og eksporten, og spørger, om det er dét, VKZ's forslag går ud på, så vil jeg sige: Nej, vi mener, at private mennesker både kan byforny bedre og lave en byggeeksport, der er bedre og billigere end de almennyttige boligselskabers. Vi mener ikke, at det er rimeligt, at det er lejernes penge, man sætter på spil, hverken i Mecklenburg, Vorpommern eller Schwerin.

(Kort bemærkning).

Bodil Thrane (V):

Jeg vil begynde med at beklage, at SF så tydeligt har meldt ud, at de ikke ønsker at støtte vores udmærkede beslutningsforslag. Det havde været dejligt, om man i dette høje Ting havde kunnet samle et flertal, der for alvor ville tage fat om de meget store problemer, der ligger i den almennyttige boligsektor.

Så vil jeg gerne tilslutte mig det, fru Kirsten Jacobsen har sagt, for vi havde fra starten et ønske om at vise tillid til og velvilje over for den almennyttige boligsektor. Men sektoren har ikke levet op til de her ting, og derfor mener vi, at der i allerhøjeste grad er behov for en massiv opstramning, så lejernes penge ikke længere ligger under for nogen som helst form for risiko – og det er derfor, at vores beslutningsforslag er så kontant, som tilfældet er. Jeg vil godt sige, at det ikke handler om en total ødelæggelse af den almennyttige virksomhed. Det handler om at få den sat ind, hvor den hører hjemme, nemlig at kunne drive boligvirksomhed for de lejere, der skulle have gavn af det.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg vil gerne fortsætte, hvor hr. Villy Søvnaldslap, for jeg har den samme undren over det beslutningsforslag, som er fremsat af KVZ, og som fru Kirsten Jacobsen og fru Bodil Thrane fremhæver så stærkt. Det er jo rigtigt, som hr. Villy Søvnaldslap siger, at der på den ene side er kontrol til overflod, mens forslaget på den anden side er bygget sådan op, at man fuldstændig beskærer det, der har været den almennyttige virksomhed, for man siger, at det, der har været hidtil, nu skal begrænses alene til det at bo – og så forstår jeg ikke mere behovet for den skarpe kontrol. Det måtte da vel være naturligt, at man fremsatte et forslag, der isolerede en aktivitet, som man mente var rimelig og kunne fungere, og så til gengæld ikke behøvede kontrollen. Jeg

synes ikke, forslagsstillerne har tænkt sig særlig godt om.

De burde i stedet for have fundet ud af noget, der kunne trives i sig selv, medmindre det er grundideen om at have et boligbyggeri, der har en social tilknytning og et socialt ansvar, man er imod. Det forslag, der her ligger på bordet, er både med seler og livrem i dyb modstrid med de frihedsidealer, som i hvert fald Venstre i forbindelse med foreningsaktiviteter normalt knytter sig til. Det overrasker mig meget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at de tanker og bemærkninger, som kommer fra de borgerlige ordføreres side i denne sag, faktisk demonstrerer en fuldstændig manglende indsigt i, hvad der er problemerne i den almennyttige sektor. Problemerne er jo først og fremmest, at vi har mange mennesker med sociale problemer i den almennyttige sektor, og hvor denne så løfter en opgave – som fru Sonja Mikkelsen allerede så udmærket har beskrevet i sit ordførerindlæg – som er af helt central betydning for, at de dårligst stillede i dette samfund trods alt kan opretholde en nogenlunde anstændig tilværelse – ikke en tilværelse, som de borgerlige ville bryde sig om at leve; det tror jeg i hvert fald ikke. Jeg tror heller ikke, at deres indsigt rækker til helt at forstå, hvad det er for sociale problemer, vi snakker om.

Det forslag, som her ligger fra borgerlig side, vil fratage den almennyttige sektor beboerdemokratiet, som jo netop er kernen i dette arbejde, og forslaget vil fratage de mange mennesker, som aktivt kæmper for, at det sociale netværk ikke skal bryde helt sammen, mulighederne for at handle og mulighederne for at løse problemerne – eller i hvert fald for at blive ved med at holde disse i ave.

Man har sandsynligvis overhovedet ikke tænkt på det problem, da man udformede forslaget, for det er tydeligt, når man læser forslaget, at den problemstilling helt har været fraværende; man forstår simpelt hen ikke, hvad det er, der foregår. Man forstår ikke, at det ikke er selskaberne, der er de egentlige problemer i sektoren, men at det er de sociale problemer, som *samfundet* har ført ind i den almennyttige sektor, der er problemet. Og her må jeg sige, at regeringen qua sit byudvalgsarbejde har taget et første skridt til at få løst nogle af disse problemer, og at dét er den konstruktive måde at arbejde på i forhold til det almennyttige byggeri. Man kom-